

прилагат за измерване на библейските събития... Августин изравнява всеки ден от сътворението с хилядолетие (! – А. Ф.) и се опитва да определи продължителността на човешката история“ [217], с. 109–110.

За нас е от значение „неотделимата черта на средновековната историография, каквато е анахронизмът. МИНАЛОТО Е НАРИСУВАНО СЪС СЪЩИТЕ КАТЕГОРИИ, С КАКВИТО Е ПОКАЗАНА И СЪВРЕМЕННОСТТА... БИБЛЕЙСКИТЕ И АНТИЧНИТЕ ПЕРСОНАЖИ СА ОБЛЕЧЕНИ СЪС СРЕДНОВЕКОВНИ КОСТЮМИ... Средновековният моралист... приписва на ДРЕВНИТЕ РИМЛЯНИ „куртоазия“ – специфично РИЦАРСКО качество... Епохите на Стария и Новия завет НЕ СЕ НАМИРАТ В ОБИКНОВЕНАТА ВРЕМЕВА ПОСЛЕДОВАТЕЛНОСТ. На всяко събитие и личност от Стария завет съответства аналогично явление от епохата на Новия завет... На църковните порти старозаветните царе и патриарси са изобразени до антични мъдреци и евангелски персонажи, което най-добре разкрива анахроничното отношение към историята... КРЪСТОНОСЦИТЕ ОТ КРАЯ НА XI В. СА УБЕДЕНИ, ЧЕ НАКАЗВАТ НЕ ПОТОМЦИ НА ПАЛАЧИТЕ НА СПАСИТЕЛЯ, А САМИТЕ ПАЛАЧИ“ [217], с. 117–118. Този факт е достатъчно многозначителен. Пак ще се върнем на него. В действителност тези събития са станали с един век по-късно – в края на XII – началото на XIII в.

Въз основа на Скалигеровата хронология съвременните историци смятат, че през Средновековието напълно са се „СМЕСИЛИ ЕПОХИТЕ И ПОНЯТИЯТА“, че средновековните автори само „заради невежеството си“ са идентифицирали „античната“ и библейската епоха като епоха от средните векове. Средновековните художници например постоянно изобразяват библейски и „антични“ персонажи с типично средновековни дрехи. Но освен традиционното обяснение – „странното влечение към анахронизмите“ – възможна е и съвсем друга гледна точка. А именно, че всички тези твърдения на летописците, както и нарисуваното от художниците, напълно отговарят на действителността, а ние ги смятаме за „анахронизми“ само защото днес се опираме на неправилната Скалигерова хронология.

Хронологичната версия на Скалигер фиксира една от няколкото средновековни хронологични концепции. Заедно с приетата днес хронология преди са съществували и други версии.

Смятали са например, че Свещената Римска империя на германската нация от X–XIII в. от н.е. е НЕПОСРЕДСТВЕНОТО ПРОДЪЛЖЕНИЕ на „античната“ Римска империя, паднала уж през VI в. от н.е. според версията на Скалигер [270], т. 1, с. 16. Ето следи от средновековен спор, твърде странен от съвременна гледна точка: „Петрарка... бил извършил редица фи-